

Nowohucki Biuletyn Solidarności

Nr 46/1363
9 grudnia 2015 r.
Kraków

Sprawozdanie z XVI WZD MOZ

XVI Walne Zebranie Delegatów Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” krakowskiego oddziału odbyło się 7 grudnia i rozpoczęło z opóźnieniem spowodowanym przedłużającym się posiedzeniem Komisji Robotniczej Hutników, z którego relację zamieszczamy obok.

Zebranie rozpoczął przewodniczący KRH Władysław Kielian prosząc o minutę ciszy poświęconą tym, którzy w ostatnim czasie odeszli na zawsze z szeregów „Solidarności”. Następnie delegaci w drodze głosowania wybrali Jerzego Smolę i Krzysztofa Stypulę na prowadzących zebranie. Po wyborze protokolanta, Komisji Uchwał i Wniosków oraz Komisji Mandatowo-Skrutacyjnej głos zabrała, zaproszona wraz z Szefem Biura Dialogu Społecznego Stanisławem Bólem, Dyrektorem Personalnym ArcelorMittal Poland SA Monika Roznerska. Zapoznała zebranych z aktualną sytuacją przemysłu hutniczego w Polsce, z podkreśleniem sytuacji w ArcelorMittal Poland SA. Przedstawiła fakty świadczące o tym, że w chwili obecnej mamy do czynienia z kryzysem ogólnie pojętego przemysłu stalowego. Rynki Europy, w tym i Polski, zalewa tani import, głównie z Chin, ale także z Rosji, Ukrainy i Białorusi. Importerzy obniżają ceny, sprzedając wyroby po cenach dumpingowych, co powoduje spadek zamówień na wyroby ArcelorMittal i produkcję na granicy kosztów. AMP SA próbuje się ratować, tnąc koszty zarówno surowców do produkcji jak i koszty osobowe. Dlatego też od 15 grudnia nastąpi stopniowe wyłączanie niektórych instalacji produkcyjnych i stąd apel do załogi o wykorzystanie zaległych urlopów. Mimo trudnej sytuacji będą nadal prowadzone planowane inwestycje w Krakowie. Kontynuowany będzie remont krakowskiego wielkiego pieca nr 5, finalizowane będzie przeniesienie linii cynkowania ogniowego z Tallina oraz rozbudowa Walcowni Gorącej. Dla podniesienia produktywności pozostałe inwestycje w ArcelorMittal Poland SA będą zawieszane. W spółkach podwykonawczych oraz tzw. interimach w związku z kryzysem w branży nastąpi ograniczenie zatrudnienia. Do 10 grudnia zarząd AMP SA zbiera informacje o planowanych obniżkach kosztów i o instalacjach, gdzie ma być prowadzone wygaszanie produkcji. Po tym dniu o dalszych planach mają być powiadomione związki zawodowe. Dyr. Roznerska poinformowała o pozytywnej decyzji dotyczącej zaliczenia do karty Hutnika stażu pracy powyżej 5 lat dla pracowników interimów przechodzących do pracy na etat w AMP SA. Dodatkowo przekazała zebranych, że niedługo rozpoczną się w Krakowie spotkania pracowników z Dyrektorem Personalnym. Załoga powinna być zaintereso-

ciąg dalszy na str. 2 i 3

Posiedzenie Komisji Robotniczej Hutników

W poniedziałkowym posiedzeniu Komisji Robotniczej Hutników brało udział 30 jej członków. Obecni byli też przedstawiciele Zarządu Regionu Małopolskiego: Przewodniczący ZR Wojciech Grzeszek, wiceprzewodniczący ZR Jerzy Smoła (członek KRH) oraz prawniczka Zarządu Regionu Barbara Porzuczek. Po części proceduralnej, czyli wyborze protokolanta, Komisji Uchwał i Wniosków oraz Komisji Skrutacyjno-Mandatowej, przewodniczący Władysław Kielian przedstawił program posiedzenia, jednogłośnie przyjęty przez zebranych. Przed rozpoczęciem obrad przyjęty został wniosek Wacława Kustry o nagrywanie posiedzenia.

Prowadzący obrady przewodniczący KRH rozpoczął od wystąpienia, w którym zarzucił Wacławowi Kustrze nieprawidłowości w rozliczeniach finansowych (dokumenty potwierdzające ten fakt udostępniono do wglądu członków Komisji). Jednocześnie poinformował zebranych o nagminnym łamaniu przez kol. Kustrę uchwał związkowych, za którymi zresztą wcześniej sam głosował, o czym pisaliśmy niedawno w nr 44/1361 naszego biuletynu. Takie postępowanie należy uznać za rozbijanie jedności w związku, lekceważenie jego statutu i ewidentne działanie na niekorzyść naszej organizacji. Ponieważ działanie takie nie było jednostkowe i trwało od dłuższego czasu, więc w tej sytuacji przewodniczący KRH złożył projekt Uchwały nr 2/2015 o pozbawieniu Wacława Kustry członkostwa w NSZZ „Solidarność”.

Po wystąpieniu przewodniczącego wśród zebranych wywiązała się dyskusja. Jako pierwszemu udzielono głosu Wacławowi Kustrze. Ten próbował podważyć argumenty zawarte w uzasadnieniu uchwały, zwracając uwagę na kwestie formalne, lecz pomijając zupełnie zawarte tam argumenty merytoryczne, a zwłaszcza zarzut o działanie na szkodę związku. Andrzej Grabski przypomniał, że sam wspierał Wacława Kustrę w umocowaniu go w wyższych strukturach związkowych, ale w tej chwili jest ogromnie rozczarowany jego postawą i brakiem poczucia jedności z rodzimą organizacją. Wiesław Zajac zarzucił z kolei kol. Kustrze, że lekceważył sobie nasze wspólne interesy, nie stojąc po stronie Krakowa, a tych, którzy wykorzystując tę sytuację załatwiają własne interesy. Broniący kolegi Janusz Krupa miał wątpliwości, czy usunięcie z „Solidarności” nie jest karą zbyt drastyczną? Zapytał się także, dlaczego te zarzuty nie były znane wcześniej. Przewodniczący KRH tłumaczył, że naganne postępowanie Wacława Kustry wielokrotnie omawiane było na forum zarządu, ale jego członkowie za każdym razem postanawiali, by dać mu kolejną szansę. W tej sytuacji trudno nie zgodzić się z Ryszardem Śladowskim, którego zdaniem Wacław Kustra zawiódł wszystkich i nie można mieć już do niego zaufania. Ponownie wysłuchano Wacława Kustrę, którego obrona polegała na bagatelizowaniu wagi zarzutów. Zgodność projektu uchwały 2/2015 ze statutem potwierdziła prawnik ZR B. Porzuczek. Przy 1 głosie wstrzymującym zakończono dyskusję, przechodząc do głosowania. Komisja Robotnicza Hutników NSZZ „S” ArcelorMittal Poland – Kraków zdecydowaną większością głosów przyjęła Uchwałę 2/2015 pozbawiając Wacława Kustrę członkostwa w NSZZ „Solidarność”. W tej chwili ma on 30 dni na złożenie odwołania od tej decyzji do Walnego Zebrania Delegatów MOZ NSZZ „S” Kraków.

Z okazji 34. rocznicy ogłoszenia stanu wojennego, w piątek 11 grudnia o godz. 14.00 nastąpi złożenie kwiatów pod pomnikiem Solidarności na Placu Centralnym.

dokończenie ze str. 1 **Sprawozdanie z XVI WZD MOZ**

wana takimi spotkaniami. Po wystąpieniu dyr. M. Roznerskiej przyszedł czas na pytania i wypowiedzi delegatów. Wiesław Zając jako pierwszy zabrał głos stwierdzając, że perspektywy są tragiczne. Czekają nas brak podwyżek i permanentna pauperyzacja załogi. W odpowiedzi dyrektor stwierdziła, że rozumie obawy pracowników, ale aktualnie trwa analiza porównawcza wynagrodzeń, której wyniki przekaże związkowi zawodowemu. Z aktualnych danych wynika, że mamy grupy pracowników z wynagrodzeniami zarówno poniżej, jak i powyżej rynku. Z danych wynika, że w ciągu ostatnich 5 lat średnie wynagrodzenie w AMP SA wzrosło o 23%. Po tych stwierdzeniach ponownie głos zabrał W. Zając krytykując politykę płacową AMP. Jego zdaniem płace tak naprawdę niewiele mają wspólnego z hasłem „pracuj lepiej, a będzie to docenione”.

W imieniu spółek hutniczych głos zabrał Stanisław Lebiest, zwracając się z pytaniem o termin zakończenia negocjacji płacowych w AMP. Brak zakończenia tych negocjacji blokuje wszelkie negocjacje w spółkach. Dodatkowo zapytał się, jak długo AMP SA będzie niszczyć spółki wprowadzając dodatkowe opłaty np. za posiadanie przepustki. Po raz kolejny podnosi to drastycznie koszty działalności tych firm (pisaliśmy o tym w poprzednim numerze biuletynu). W odpowiedzi usłyszał, że opłata za przepustkę jest jednym z elementów ochrony obiektów AMP. Jedną z przyczyn jej wprowadzenia jest chęć ograniczenia ilości wejść na teren huty. Andrzej Grabski słusznie zauważył, że niektóre spółki mają podpisaną umowę o ochronę ze spółką Impel i w tej chwili zmusza się je do podwójnej opłaty za tę samą usługę.

Krzysztof Pfister i Paweł Orzeł zwrócili z kolei uwagę na zbyt rozbudowany program WCM, gdzie ich zdaniem pracuje zbyt wiele osób, panuje tam bałagan, a przyjęte rozwiązania zmuszają pracowników na koniec roku do wykonywania pracy praktycznie za kadre kierowniczą. Odnośnie terminu podwyżek w ArcelorMittal Poland odpowiadał Szef Biura Dialogu Społecznego Stanisław Ból. Odparł, że w AMP tworzy się perspektywiczną politykę płacową. Trwają prace nad tzw. mapowaniem stanowisk pracy (przykładowo w interimach) i służby HR będą o tym dyskutować na zespole roboczym w dniu 15 grudnia.

Krzysztof Stypuła upomniał się o pracowników BWZ, BWG i BTL, którzy pracują coraz wydajniej, a nie widać by byli specjalnie doceniani w AMP. Dyr. Roznerska odparła, że wszyscy w AMP doceniają ich pracę i zaangażowanie. W tej chwili trwa obrona niezbędnych inwestycji w firmie, ale przygotowywana jest długofalowa polityka zatrudnieniowa i płacowa, co pozwoli na docenienie zaangażowanych pracowników.

Kolejną osobą zabierającą głos była Beata Suder, pytająca się o to, czy będą zwolnienia w roku przyszłym? Ponownie odpowiedź udzieliła dyr. Roznerska informując, że w AMP nikt nie planuje programu zwolnień, ale będą myśleć o interimach i wykonawcach. W tej chwili przyjmowane są osoby na miejsce odchodzących na emerytury, by zatrudniać niezbędnych pracowników. Stanisław Ból dodał, że obecne mapowanie stanowisk pozwoli określić, jakie wynagrodzenie powinni osiągać pracownicy spełniający wymagania pracodawcy.

Na zakończenie Krzysztof Pfister zwrócił uwagę na rozrost w hucie „prywatnych” parkingów dla kadry kierowniczej. Dziwił się też niepotrzebnie ponoszonym kosztom na cykliczne egzaminowanie pracowników, którym przepisy państwowe nadają uprawnienia bezterminowo.

Tą część Zebrania zakończyło wystąpienie Przewodniczącego Regionu Małopolskiego Wojciecha Grzeszka, w którym przedstawił aktualną sytuację w małopolskiej „Solidarności”, złasz-

cza w świetle sytuacji politycznej w kraju i wygrania wyborów przez Prawo i Sprawiedliwość. W tej chwili związek nasz ma wsparcie PiS w wielu sprawach podnoszonych przez „Solidarność”, głównie jeśli chodzi o obronę miejsc pracy (tu podał przykłady m.in. PKP Cargo i Straży Granicznej). Małopolska „Solidarność” odzyskuje swą pozycję w kraju i ma on nadzieję, że będzie to owocowało w nadchodzących miesiącach. Odpowiadając na pytanie Krzysztofa Pfistera na powiązanie wieku emerytalnego ze stażem pracy (np. 40 lat) odparł, że „Solidarność” jest jak najbardziej za takim rozwiązaniem i cały region będzie popierał taką propozycję.

Po wyjściu przedstawiciele pracodawcy i krótkiej przerwie Władysław Kielian odniósł się do decyzji KRH jaka zapadła tego dnia w sprawie delegata ze Stalowni Waclawa Kustry (*patrz relacja z posiedzenia KRH*). Waclaw Kustra nie skorzystał z możliwości odwołania się od tej uchwały w trakcie tego WZD, choć o takiej możliwości został przez przewodniczącego KRH poinformowany. Poproszony o decyzję powiedział, że musi to przemyśleć, a zgodnie z tym, co usłyszał od związkowej prawniczki, na odwołanie się do Walnego Zebrania ma jeszcze czas, bo całe 30 dni. Jeżeli zwołane w tej sprawie Walne podtrzyma decyzję wydaną przez KRH, wtedy przysługuje mu jeszcze prawo odwołania do Zarządu Regionu Małopolskiego.

Następnie przystąpiono do realizacji pozostałych punktów programu obrad. Prawomocność Zebrania stwierdził przewodniczący komisji mandatowo-skrutacyjnej. W obradach brało udział 63 delegatów, co stanowi 91% wszystkich wybranych delegatów.

Po przyjęciu programu obrad, do którego nie zgłoszono żadnych poprawek, oddano głos Adamowi Ditmerowi, przewodniczącemu Krajowej Sekcji Hutnictwa. W krótkim wystąpieniu mówił on o zagrożeniach, jakich obawia się dziś branża hutnicza. Nadmienił o związkowym postulatcie ograniczenia importu towarów hutniczych subsydiowanych przez rządy niektórych krajów (np. Białoruś). KSH walczy również o utrzymanie tzw. odwróconego VAT na wyroby stalowe.

W trakcie omawiania bieżących spraw wewnątrzwiązkowych delegaci dowiedzieli się od Władysława Kieliana o przebiegu ostatniego spotkania liderów związkowej „szóstki” z prezesem Spółki. Z przykrością stwierdził, że w odczuciu związków zawodowych w ostatnim okresie pracodawca uchyla się od odpowiedzi na pytania dotyczące ważnych tematów. Obecnie związkowcy naciskają, aby zarząd AMP wycofał się z pobierania opłat za przepustki od spółek. W tej sprawie czekają na spotkanie z dyr. Czesławem Sikorskim.

Władze Spółki mają nadzieję na rychłe sfinalizowanie i podpisanie aktu przekazania części majątku władzom wojewódzkim, co będzie sporym obciążeniem dla firmy. Na razie, na czas zmiany tych władz, proces ten został wstrzymany.

Pod koniec jeszcze raz powrócono do przykrej dla wszystkich sprawy wykluczenia ze Związku jednego z delegatów. Przykre jest głównie to, powiedział przewodniczący KRH, że nie działamy wspólnie, w zespole, że prywatne interesy górują nad interesami oddziału krakowskiego jako jednej całości. Oddziału, któremu jeszcze tak niedawno groziła utrata części surowcowej, z takim trudem obronionej, również naszym dużym wysiłkiem. Dodajmy, że w tę sprawę osobiście bardzo mocno był zaangażowany sam przewodniczący Kielian, który postawił sobie za główny cel uratowanie wielkiego pieca i doprowadzenie do decyzji o jego remoncie. Tym bardziej jest mu przykro i większy odczuwa zawód z powodu nieuczciwych rozgrywek prowadzonych przez przedstawiciela naszej organizacji związkowej na Stalowni.

Ponieważ delegaci nie zgłosili żadnych wniosków i nie było dużo chętnych do dyskusji (poza delegatami z Komisji Emerytów i Rencistów, którzy wyrazili chęć uczestniczenia w ewentualnych akcjach poparcia dla działań obecnego rządu), zebranie uznano za zakończone. Przed oficjalnym zamknięciem XVI WZD przewodniczący oraz prowadzący obrady złożyli delegatom życzenia świąteczne.

W związku z pozbawieniem Wacława Kustry członkostwa w NSZZ „Solidarność”, Zarząd Komisji Robotniczej Hutników NSZZ „Solidarność” jednogłośnie podjął uchwałę o treści:

Zarząd Komisji Robotniczej Hutników NSZZ „Solidarność” na swoim posiedzeniu w dniu 8 grudnia 2015 r., w związku z pozbawieniem członkostwa (wykluczenia ze Związku) w MOZ NSZZ „Solidarność” dotychczasowego przewodniczącego Komisji Oddziałowej NSZZ „Solidarność” PSK Pana Wacława Kustry, wyznacza na pełniące obowiązki przewodniczącego tejże Komisji Oddziałowej jej pierwszego wiceprzewodniczącego tj. Pana Stanisława Kubalę.

Główna Komisja BHP

W środę odbyła się Główna Komisja BHP ArcelorMittal Poland, w której uczestniczyli przedstawiciele organizacji związkowych. Omówiono stan bezpieczeństwa w Spółce z uwzględnieniem wskaźników co do częstotliwości wypadków i ich ciężkości. Niestety, w firmie nadal obserwowany jest wysoki wskaźnik wypadków śmiertelnych.

Natomiast w odpowiedzi na wniosek dotyczący otwarcia w oddziale krakowskim bramy nr 6 zamiast bramy nr 4 poinformowano stronę związkową, że termin otwarcia bramy nr 6 ze względów technicznych musi zostać przesunięty na przyszły rok. Brama zostanie otwarta pod koniec pierwszego kwartału 2016 r.

Regulamin ZFŚS na rok 2016 (ciąg dalszy)

Główna Komisja Świadczeń Socjalnych ArcelorMittal Poland SA przyjęła regulamin świadczeń socjalnych na rok 2016. W poprzednim numerze biuletynu cytowaliśmy treść paragrafów 11 i 12. W tym numerze kolejny paragraf 13.

Na prośbę naszych czytelników powtarzamy tabelki dopłat od nr 1 do nr 2 i dodajemy nr 3a i 3b. W kolejnych biuletynach znajdą się tabelki 4a, 4b, 4c oraz nr 5. Niestety, do tabeli nr 2, którą prezentowaliśmy w poprzednim numerze, wkraść się błąd, który dziś korygujemy (w opisie rubryki powinno być: „Kwota dopłaty do wczasów pod gruszą dla pracownika w złotych”).

§ 13

Świadczenia turystyczno-rekreacyjne

1. Świadczenia mogą być realizowane:
 - a) w formie kilkudniowych wyjazdowych turnusów turystyczno-rekreacyjnych:
 - do 10 dni - dla pracowników, o których mowa w pkt. 2. ppkt. a) i b),
 - do 7 dni - dla pracowników, o których mowa w pkt. 2 ppkt. c), lub
 - b) w formie zajęć rekreacyjnych,
- po rozpatrzeniu przez GKŚS ofert złożonych przez obsługującego Fundusz, zawierających elementy turystyczne i rekreacyjne z uwzględnieniem postanowień pkt. 4 i pkt. 6.
2. Ze świadczenia może korzystać:

dokończenie na str. 4

Tabela nr 1

Dopłaty z ZFŚS do wypoczynku dzieci

Lp.	Wysokość dochodu na osobę w rodzinie w złotych	Kwota dopłaty z ZFŚS do 1 osobodnia w złotych
1	do 1.000,00	150,00
2	od 1.000,01 - 2.000,00	90,00
3	od 2.000,01 - 3.000,00	60,00
4	od 3.000,01 - 5.000,00	30,00
5	powyżej 5.000,00	0,00

Osoba uprawniona zobowiązana jest pokryć co najmniej 10% kosztów skierowania do określonego limitu 30 dni.

Tabela nr 2

Dopłaty z ZFŚS do „wczasów pod gruszą”

Lp.	Wysokość dochodu na osobę w rodzinie w złotych	Kwota dopłaty do wczasów pod gruszą dla pracownika w zł
1	do 1.000,00	1.500,00
2	od 1.000,01 - 2.000,00	900,00
3	od 2.000,01 - 3.000,00	600,00
4	od 3.000,01 - 5.000,00	300,00
5	powyżej 5.000,00	0,00

Dopłaty z ZFŚS do świadczeń turystyczno-rehabilitacyjnych

Tabela nr 3a

dotyczy pracowników, o których mowa w § 13 pkt 2 ppkt a) i b)

Lp.	Wysokość dochodu na osobę w rodzinie w złotych	% dopłaty do świadczenia dla pracownika
1	do 1.000,00	99%
2	od 1.000,01 - 2.000,00	90%
3	od 2.000,01 - 3.000,00	80%
4	od 3.000,01 - 5.000,00	70%
5	powyżej 5.000,00	30%

Tabela nr 3b

dotyczy pracowników 50+ lub z orzeczeniem o niepełnosprawności

Lp.	Wysokość dochodu na osobę w rodzinie w złotych	% dopłaty do świadczenia dla pracownika
1	do 1.000,00	85%
2	od 1.000,01 - 2.000,00	70%
3	od 2.000,01 - 3.000,00	55%
4	od 3.000,01 - 5.000,00	30%
5	powyżej 5.000,00	0%

dokończenie ze str.1 **Regulamin ZFŚS**

a) pracownik aktualnie wykonujący pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w sposób ciągły przez okres co najmniej 60 miesięcy przed złożeniem wniosku (na potrzeby Funduszu ww. warunek 60 miesięcy liczony z uwzględnieniem absencji chorobowej pracownika),

b) pracownik, który przepracował w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze co najmniej 15 lat (ww. warunek 60 miesięcy oraz 15 lat odnosi się również do pracy w tych warunkach u innego pracodawcy),

c) pracownik, który ukończył 50 lat życia lub pracownik, który posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności.

3. Pracownicy mogą skorzystać w 2016 roku z dwóch świadczeń, w tym z jednego turnusu wyjazdowego (bez względu na czas jego trwania).

4. Wartość świadczenia wynosi:

a) w przypadku wyjazdowych turnusów turystycznych nie więcej niż 162 zł za każdy dzień, łącznie nie więcej niż 1.620 zł/os,

b) w przypadku zajęć rekreacyjnych - nie więcej niż 500 zł za jeden cykl (10 dni po trzy zajęcia dziennie).

5. Warunkiem otrzymania świadczenia jest przedłożenie wniosku o skierowanie na świadczenie i pozostałych dokumentów, a w przypadku pkt.1 ppkt. a) urlopu albo faktu przebywania na świadczeniu rehabilitacyjnym, potwierdzonego na wniosku przez osobę wyznaczoną w danej komórce organizacyjnej do wprowadzania czasu pracy (tj. przełożony pracownika lub osoba przez niego wskazana). Pracownik, który przepracował w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze co najmniej 15 lat, składając wniosek na drugie świadczenie w 2016 r. jest zwolniony z obowiązku dołączania zaświadczenia potwierdzającego przepracowanie 15 lat.

6. W przypadku kilkudniowych wyjazdowych turnusów turystycznych uprawniony pracownik może skorzystać z oferty dostępnej w każdej z firm obsługującej Fundusz - za pośrednictwem właściwego dla niego obsługującego Fundusz.

7. W przypadku zajęć rekreacyjnych uprawniony pracownik może skorzystać z oferty dostępnej u właściwego dla niego obsługującego Fundusz. Usługi realizowane będą przez firmy, których oferty zostały przyjęte przez GKSS, zgodnie z postanowieniami pkt. 1.

8. Wysokość dofinansowania jest zróżnicowana i zależna od dochodu ustalonego zgodnie z zasadami określonymi w §7 i §8 oraz z zastosowaniem;

a) tabeli nr 3a w przypadku pracowników, o których mowa w pkt. 2. ppkt. a) i b),

b) tabeli nr 3b w przypadku pracowników, o których mowa w pkt. 2. ppkt. c), stanowiących załączniki nr 4 do Regulaminu.

To było w grudniu 34 lata temu

O okolicznościach ogłoszenia stanu wojennego wiele już powiedziano i napisano. Jednak warto od czasu do czasu przypomnieć fakty historyczne, szczególnie że po tylu latach często są one przeinaczane. Cztery lata temu ukazał się na portalu ARCANA wywiad z krakowskim historykiem dr Jarosławem Szarkiem, pracownikiem Biura Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej oddziału w Krakowie. Jest on autorem i współautorem wielu książek poświęconych najnowszej historii Polski. Z tego wywiadu pochodzi poniższa wypowiedź.

Mówi Jarosław Szarek: Moskwa jednoznacznie interpretowała pojawienie się „Solidarności” jako „kontrewolucję” i – co jest oczywiste – w jej interesie była likwidacja tego ruchu. Dla Związku Sowieckiego najkorzystniejszym scenariuszem było rozbić

„Solidarności” rękami „polskich” komunistów. Tego dzieła, kolejnego zresztą w moskiewskiej służbie, a skierowanego przeciwko wolnościowym aspiracjom Polaków – podjął się Jaruzelski. A stanął wtedy przed życiową szansą odkupienia wszystkich wcześniejszych win wobec swego narodu. Wystarczyło podjąć grę na czas i polityczną próbę balansowania pomiędzy coraz dalej idącymi aspiracjami Polaków, a interesami Związku Sowieckiego. Było przecież jasne, że rządy Breżniewa dobiegają końca – zmarł w listopadzie 1982 roku. (...)

Tymczasem w Moskwie stosunkowo szybko zdano sobie sprawę, że cena interwencji byłaby dla niej zbyt duża i to pod każdym względem. Związek Sowiecki dotkliwie jeszcze odczuwał reakcję wolnego świata na wkroczenie do odległego Afganistanu w grudniu 1979 roku. Przede wszystkim sankcje gospodarcze, ale i polityczne, m.in. bojkot moskiewskiej olimpiady. Konsekwencje użycia siły przez Kreml w środku Europy – wobec cieszącej się autentycznym poparciem społeczeństw Zachodu, pokojowego ruchu „Solidarności” – byłyby więc dla Związku Sowieckiego o wiele bolesniejsze. I nie są to tylko „gdybania”. Na początku grudnia 1980 roku amerykańskie satelity wykryły ruchy kolumn sowieckich wojsk, które opuściły swe garnizony i zaczęły kierować się w stronę granicy PRL. Bardzo szybko jednak zawróciły, co było wynikiem zdecydowanej akcji dyplomatycznej Zachodu, który ostro zareagował, informując Moskwę, iż w razie wkroczenia do Polski obcych wojsk ZSRS poniesie poważne konsekwencje. Sama zapowiedź sankcji doprowadziła do cofnięcia czołgów. Być może Moskwa podjęła wtedy próbę inwazji, być może sprawdzała tylko, jak zachowa się wolny świat. Tego jeszcze do końca nie wiemy, ale dotyczy to grudnia 1980 roku.

Wszystko wskazuje na to, iż od tamtego momentu Sowietci porzucili myśl o wkroczeniu do Polski. Dowodzą tego kolejne dokumenty – od tych ujawnionych przez Władimira Bukowskiego, zawierających m.in. wypowiedzi szefa KGB Jurija Andropowa, przez zapiski gen. Wiktora Anoszkina, adiutanta dowódcy Układu Warszawskiego po upowszechnione ostatnio w Polsce fragmenty dzienników Anatolija Czerniajewa – byłego zastępcy kierownika Wydziału Międzynarodowego KC KPZS. W 1981 roku Związek Sowiecki nie zamierzał dokonywać interwencji zbrojnej w Polsce, aby zdławić ruch „Solidarności”. Więcej, wskazują one wyraźnie, że to Jaruzelski jej się domagał, czyli stanął przeciw swemu narodowi. Czynił to przez całe życie choćby tłumiąc niepodległościowe podziemie, dokonując agresji przeciwko „Praskiej Wiośnie” w Czechosłowacji w sierpniu 1968, a dwa lata później – w grudniu 1970 roku wysyłając wojsko, aby strzelało do robotników Wybrzeża. Wprowadzenie stanu wojennego było kolejnym konsekwentnym wyborem Jaruzelskiego. (...)

Książka o początkach hutniczej „Solidarności”

Nakładem Księgarni Akademickiej dzięki Fundacji Centrum Dokumentacji Czynu Niepodległościowego ukazała się książka autorstwa działacza hutniczej „Solidarności” Edwarda Nowaka pod tytułem „Moja Solidarność. Lata 1980 - 1981 w Nowej Hucie”. Spotkania promocyjne odbędą się: 13 grudnia o godz. 18.00 w NCK Plac Centralny (Sala u Szpinaka) oraz 16 grudnia o godz. 18.00, podczas zamknięcia wystawy „Solidarni w drodze do wolności” w Muzeum PRL-u (dawne kino Światowid).

NOWOHUCKI BIULETYN SOLIDARNOŚCI

Pismo wydawane przez KRH NSZZ „Solidarność” do użytku wewnętrznego członków i sympatyków NSZZ „Solidarność”.

Redakcja: Leszek J. Kochan (red. odp.), Mirosława Włazińska

Nakład 2 200 szt. **Tel. 12 290 38 29. Pok. 426 w bud. ZA**

e-mail: nbs.krh@poczta.fm, solidarosc@krhhts.pl www.krhhts.pl